

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2013/0418(NLE)

20.10.2014

PROJEKT ZALECENIA

dotyczący projektu decyzji Rady w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)
(09412/2014 – C8-0042/2014 – 2013/0418(NLE))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawczyni: Pilar Ayuso

PR\1037849PL.doc

PE537.346v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
ZWIĘZŁE UZASADNIENIE	6

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**dotyczący projektu decyzji Rady w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)
(09412/2014 – C8-0042/2014 – 2013/0418(NLE))**

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (09412/2014),
 - uwzględniając Konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody, przedstawiony przez Radę na mocy art. 192 ust. 1 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0042/2014),
 - uwzględniając art. 192 ust. 1, art. 207 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapity pierwszy i trzeci oraz ust. 2, art. 108 ust. 7, a także art. 39 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0000/2014),
1. wyraża zgodę na przystąpienie do Konwencji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) jest jednym z głównych instrumentów międzynarodowych mających na celu ochronę zagrożonych gatunków fauny i flory poprzez wprowadzenie środków kontroli międzynarodowego handlu okazami tych gatunków. Konwencja weszła w życie w 1975 r. i do chwili obecnej przystąpiło do niej 178 stron (w tym wszystkie państwa członkowskie UE). Obejmuje ona około 35 000 gatunków, które wymienione są w trzech załącznikach, zgodnie ze stopniem ochrony jakiej potrzebują oraz gwarantuje, że międzynarodowy handel okazami tych gatunków nie zagraża ich przetrwaniu. Całość przywozów, wywozów, ponownych wywozów i sprowadzeń z morza gatunków objętych Konwencją musi być dokonywana za pośrednictwem systemu licencjonowania.

Przepisy CITES są wdrażane w sposób zharmonizowany na szczeblu UE od 1 stycznia 1984 r. i obecnie są regulowane przez rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 i różne rozporządzenia Komisji (rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 792/2012 i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 578/2013). Kwestie objęte CITES dotyczą ochrony środowiska i handlu. W odniesieniu do pierwszej kwestii Unia Europejska dzieli kompetencje z państwami członkowskimi. Drugi obszar podlega wyłącznej kompetencji Unii.

Pierwotny tekst Konwencji przewidywał, że członkami CITES mogą być jedynie państwa. W związku z powyższym Unia Europejska pełniła do tej pory rolę obserwatora CITES.

„Poprawką z Gaborone” do konwencji CITES przyjętą na nadzwyczajnym spotkaniu Konferencji Stron Konwencji CITES w stolicy Botswany, w dniu 30 kwietnia 1983 r., zmieniono art. XXI Konwencji w taki sposób, że przystępowanie do Konwencji, dotychczas możliwe wyłącznie dla państw, zostało otwarte dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej utworzonych przez suwerenne państwa, które posiadają kompetencje w zakresie negocjowania, zawierania i stosowania międzynarodowych umów w sprawach przekazywanych im przez ich państwa członkowskie i objętych tą Konwencją.

Poprawka z Gaborone do konwencji CITES weszła w życie w dniu 29 listopada 2013 r., po jej ratyfikacji przez dwie trzecie spośród 80 państw, które były Stronami Konwencji w chwili przyjęcia poprawki. Jej uprawomocnienie pozwala Unii Europejskiej na stanie się Stroną w Konwencji CITES.

Zgodnie z praktyką przyjętą przez CITES strony powinny wносить składki natychmiast po przystąpieniu do Konwencji, dlatego UE powinna płacić rocznie 2,5% całkowitej kwoty Funduszu powierniczego CITES (około 115 000 EUR w 2015 r.). Składki państw członkowskich zostaną odpowiednio zmniejszone.

Wniosek w sprawie decyzji Rady ma na celu zatwierdzenie przystąpienia Unii Europejskiej do konwencji CITES i wezwanie przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia, w imieniu Unii Europejskiej, dokumentu przystąpienia zgodnie z art. XXI ust. 1 Konwencji oraz deklaracji kompetencji przewidzianej w art. XXI ust. 3.

Przystąpienie Unii Europejskiej do konwencji CITES umożliwi jej, zgodną z traktatami oraz przyjętymi praktykami reprezentacji zewnętrznej, odpowiednią reprezentację na posiedzeniach Konwencji oraz sprawowanie pełnej funkcji w jej pracach. Umożliwi to Komisji prowadzenie negocjacji w imieniu Unii Europejskiej oraz odgrywanie roli katalizatora przy wypracowywaniu kompromisu uwzględniającego stanowiska 28 państw członkowskich. Jako Stronie Konwencji Unii Europejskiej zostaną przyznane formalne zobowiązania, jak również stanie się ona odpowiedzialna wobec innych stron za wdrażanie postanowień Konwencji.

Należy zaznaczyć, że przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji nie będzie miało wpływu na wynikające z niej prawa i obowiązki państw członkowskich. Jako Strona Konwencji Unia Europejska zachowa wszystkie prawa i obowiązki podlegające jej kompetencji. Unia Europejska będzie głosowała nad wszystkimi kwestiami ujętymi w unijnym dorobku prawnym, lub mogącymi mieć na niego wpływ, takimi jak rozporządzenie nr 338/97¹ czy też inne istotne akty regulacyjne UE, a państwa członkowskie zachowają prawo do głosowania nad innymi kwestiami. Również wewnętrzny proces decyzyjny Unii Europejskiej nie zostanie zakłócony przez fakt przystąpienia UE do CITES. W szczególności nie wpłynie to również na sposób, w jaki Unia i jej państwa członkowskie uzgadniają stanowiska na Konferencji Stron Konwencji CITES, w obszarze ich odnośnych kompetencji, zgodnie z Traktatami.

Sprawozdawczyni jest zdania, że przystąpienie Unii Europejskiej do CITES, sprawi, że jej status prawny UE stałby się bardziej przejrzysty w odniesieniu do stron trzecich Konwencji. Obecny status obserwatora w posiedzeniach konferencji stron i jej wielu ważnych komitetów oraz grup roboczych rzeczywiście jest czynnikiem negatywnym w tym kontekście.

Ponadto sprawozdawczyni wierzy, że przystąpienie Unii Europejskiej do konwencji CITES stanowi logiczny i nieodzowny etap, dzięki któremu Unia Europejska będzie w stanie w pełni realizować wyznaczone przez siebie cele w ramach polityki ochrony środowiska. Przystąpienie umożliwiłoby Komisji prowadzenie negocjacji w imieniu Unii Europejskiej oraz wyrażenie jej spójnego stanowiska w kwestiach związanych z CITES, jak również odgrywanie istotnej roli w negocjacjach podczas Konferencji Stron.

Ponadto sprawozdawca pragnie podkreślić, że w praktyce przystąpienie UE do konwencji CITES będzie zarówno odzwierciedlać obecną praktykę, jak i ją usprawniać. W rzeczywistości, w trakcie Konferencji Stron, państwa członkowskie głosują indywidualnie, ale zawsze zgodnie z decyzją Rady, która określa stanowisko UE na Konferencji Stron. Kiedy UE stanie się stroną, zostanie jej przyznane prawo głosu podczas Konferencji Stron (z głosem o wadze 28 głosów) na podstawie - jak ma to miejsce obecnie - stanowiska uzgodnionego wcześniej z państwami członkowskimi.

W świetle powyższych rozważań sprawozdawczyni zaleca, by Parlament Europejski wyraził zgodę na przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, Dz.U. L 61 z 3.3.1997.